

संस्कृत राजवाडे

मं. ११४
वेद

अंक

शाखा

ग्रंथनाम

निघंटु

ग्रंथकार

(माहली-२१६।पूर)

काल

पृष्ठ

स्थल

(1) आयुर्यज्ञपतयेधत्तं॥ प्राणरुः प्राणं मेधत्तं॥ प्राणं यज्ञायधत्तं॥ ३॥ प्राणं य-
ज्ञपतयेधत्तं॥ चक्षुस्यश्चक्षुर्मेधत्तं॥ चक्षुर्यज्ञायधत्तं॥ चक्षुर्यज्ञपतयेधत्तं॥
तौ देवौ शुक्रा मंथिनौ॥ कल्पयतं देवीर्विशः॥ कल्पयतं मानुषीः॥ ४॥ इषमूर्ज-
मस्मात्सुधत्तं॥ प्राणान्यशुषु॥ प्रजां मयि च यजमाने च॥ निरष्टः शतः॥ निरस्तो
मर्कः॥ अपनुत्तौ शंडामकौ सहामना॥ शुक्रस्य समिदसि॥ मंथिनः समि-
दसि॥ सप्रथमः संलुतिर्विश्वकर्मा॥ सप्रथमो मित्रो वरुणोऽग्निः॥ सप्र-
थमो बृहस्पतिश्चिकित्वा॥ तस्माद् दशयसुतमाज्जहोमि॥ ५॥ नयं त्वपा-
नं संधत्तं तं मे जिन्वं प्राणं प्राणं यज्ञायधत्तं मानुषी रग्निर्देव॥ ६॥ कृत्तिका
स्वग्निमादधीत॥ एतद्वा अग्नेर्नक्षत्रं॥ यत्कृत्तिकाः॥ स्वायामेवैनं देवताया
माधाय॥ ब्रह्मवर्चसी भवति॥ मुखं वा एतं नक्षत्राणां॥ यत्कृत्तिकाः॥ यत्कृ-
त्तिका स्वग्निमाधत्ते॥ मुख्य एव भवति॥ अथोखलु॥ १॥ अग्निनक्षत्रमि

त्यपचायंति ॥ गृहान् हृदादुक्ते भवति ॥ प्रजापती रोहिण्यामग्निमसृजत ॥ तं
 देवो रोहिण्यामादधत ॥ ततो वै ते सर्वान् रोहान् रोहन ॥ तद्रोहिण्ये रोहिणित्वं ॥
 यो रोहिण्यामग्निमाधत्ते ॥ ऋध्नोत्येव ॥ सर्वान् रोहान् रोहति ॥ देवा वै भद्राः संतो
 ग्निमाधित्संत ॥ २ ॥ तेषामनाहितो ग्निरासीत् ॥ अथैभ्यो वामं वस्वपाक्राम
 त् ॥ ते मनर्वस्वोरादधत ॥ ततो वै तान् वामं वस्वपावर्तत ॥ यः पुरा भद्रः स न्यापी
 यान्त्स्यात् ॥ स पुनर्वस्वोराग्निमादधीत् ॥ पुनरेवैनं वामं वस्वपावर्तते ॥ भद्रो
 भवति ॥ अः कामयेत दानकामां प्रजास्युरिति ॥ स पूर्वयोः फल्गुन्योरा
 ग्निमादधीत् ॥ ३ ॥ अर्यम्णे वा एतं न क्षत्रं ॥ यत्पूर्वं फल्गुनी ॥ अर्यमेति त
 मादुर्यो ददाति ॥ दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति ॥ यः कामयेत भगीत्यामिति
 ॥ स उत्तरयोः फल्गुन्योराग्निमादधीत् ॥ भगस्य वा एतं न क्षत्रं ॥ यदुत्तरे फ
 ल्गुनी ॥ भग्येव भवति ॥ कालकंजा वै नामासुरा आसन् ॥ ४ ॥ ते सुवर्गाय लो

(2A)

कायाग्निमचिन्वत॥ पुरुषइष्टकामुपादधात् पुरुषइष्टकां॥ सइंशो ब्राह्मणो ब्रुवाण इष्ट
कामुपादधत्त॥ एषामेचित्रानामेति॥ ते सुवर्गलोकमात्रोहन्॥ सइंइष्टका
मादहत्॥ ते वाकीर्यन्त॥ ये वाकीर्यन्त॥ तर्जुणावभयोभवन्॥ द्वावुदपतन्तां॥ ५॥
तौ दिव्योश्वानावभवतां॥ यो भ्रातृव्यवात्स्यात्॥ सचित्रायामग्निमादधीत॥ अ
वकीर्येव भ्रातृव्यान्॥ ओजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते॥ वसन्ता ब्राह्मणोऽग्नि
मादधीत॥ वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुः॥ स्वएवेन मृतावाधाय॥ ब्रह्मवर्चसी भव
ति॥ मुखं वा एतद्वृत्तानां॥ ६॥ यद्दसन्तः॥ यो वसन्ताग्निमाधत्ते॥ मुख्य एव भवति॥
अथो यो निमन्तमेवैनं प्रजातमाधत्ते॥ ग्रीष्मे राजन्यञ्चादधीत॥ ग्रीष्मो वै राज
न्यस्यर्तुः॥ स्वएवेन मृतावाधाय॥ इन्द्रिया वीभवति॥ शरदिवै तस्य आदधीत॥ ॥

(3)

॥७॥

ब्रा. प्र०३

३

रदिवैश्यश्चादधीत॥ शरद्वैश्यस्यर्तुः॥ स्वएवेनमृतावाधाय॥ पशुमान्भवति॥ नपूर्वयोः
फलान्योरग्निमादधीत॥ एषावैजघ्न्यारात्रिः संवत्सरस्य॥ यत्पूर्वफलानुनी॥ पुष्टितए
वसंवत्सरस्याग्निमादधाय॥ पापीया भवति॥ उत्तरयारादधीत॥ एषावैप्रथमारात्रिः
संवत्सरस्य॥ यदुत्तरेफलानुनी॥ सुखतएवसंवत्सरस्याग्निमाधाय॥ वसीया भव
ति॥ अथोखलु॥ यदेवेनंयज्ञउपनमेव॥ अथादधीत॥ सेवास्यर्धिः॥ ८॥ खल्व
लित्संतफलान्योरग्निमादधीतासन्पततामृतनं वैश्यस्यर्तुरुत्तरेफलानुनीषट्
च॥ २॥ उक्षंति॥ यदेवास्या अग्नेध्यं॥ तदपहंति॥ अपोवोक्षतिशांत्यै॥ सिकता
निवपति॥ एतद्वा अग्नेवैश्वानरस्यरूपं॥ रूपेणैववैश्वानरमवरुंधे॥ उषान्नि
वपति॥ पुष्टिर्वा एषाप्रजननं॥ यदूषाः॥ ३॥ पुष्ट्यामिवप्रजननेग्निमाधत्ते॥ अ
थोसंज्ञानयव॥ संज्ञानं ह्येतत्पशूनां॥ यदूषाः॥ द्यावापृथिवीसहास्तां॥ तेवियतीअ
ब्रूतां॥ अस्त्ववेनोसहयज्ञियमिति॥ यदमुष्यायज्ञियमासीत्॥ तदस्यामदधात्॥

३

(३५)

तर्जणा अभवत् ॥ २ ॥ यदस्यायज्ञियमासीत् ॥ तदमुष्यामदधात् ॥ तददश्वं
द्रुमसीकृच्छं ॥ तर्जणान्निवपुनदोध्यायेत् ॥ यावाद्यथिव्योरेवयज्ञिये निमाध
ते ॥ अग्निदेवेभ्यो नित्वा यत् ॥ आरवृक्षपंरुत्वा ॥ सद्यथिवी प्राविशत् ॥
सर्जतीः कुवाणः सद्यथिवीमनुसमचरत् ॥ तदारवुकरीषसंभभवत् ॥ ३ ॥
यदारवुकरीः संभारो भवति ॥ यदेवास्त्यतत्रन्युक्तं ॥ तदेवावरुंधे ॥ ऊ
र्जं वा एतं रसं सद्यथिव्या उपपदीका उद्दिहंति ॥ यद्वल्मीकं ॥ यद्वल्मीक
वपासंभारो भवति ॥ उर्जमेवरसं सद्यथिव्या अवरुंधे ॥ अथो श्रोत्रमेव ॥
श्रोत्रं ह्ये सद्यथिव्याः ॥ यद्वल्मीकः ॥ ४ ॥ अबधिरो भवति ॥ य एवं वेद ॥ प्रजा
पतिः प्रजा अस्त्यत ॥ तासामेनमुपाक्षीयत् ॥ ताभ्यः सूदमुपप्राप्ति
नत् ॥ ततो वै तासामन्नं नाक्षीयत् ॥ यस्य सूदः संभारो भवति ॥ ना

(५)

श्रा. प्र.

४

स्फुटहेनंक्षिप्यते। आपोवाइदमग्रे सलिलमासीत्। तेन प्रजापतिश्चा
म्यत् ॥ ६ ॥ कथमिदं स्यादिति। सोपश्यत्युष्करपर्णंतिष्ठत्। सोमन्यत। अ
स्तिवैतत्। यस्मिन्निदमधितिष्ठतीति। सवराहो रूपं कृत्वोपन्यमज्जात्।
सृष्टिर्वीमथ आर्क्षत् ॥ तस्य उपहत्योदमज्जात् ॥ तस्युष्करपर्णे प्रयत् ॥
यदप्रथयत् ॥ ७ ॥ तस्युष्येयस्यवित्त्वं ॥ अभ्रद्वाद्दुमिति ॥ तद्भूम्येभ्र
यित्त्वं ॥ तां दिशोऽनुवातः समवहत ॥ तां शर्कराभिरदृष्टं हत् ॥ शर्वेनो
भ्रूदिति ॥ तल्लकराणां शर्करत्वं ॥ यद्ग्राहविहतं संभारोभवति ॥
अस्यामेवाच्छं ब्रूकारमग्निमाधत्ते ॥ शर्कराभवंति धृत्यै ॥ ८ ॥
अथोवांताय ॥ सरिताऽग्निराधेय इत्याहुः ॥ आपोवरुणस्यपल
य आसन् ॥ ताऽग्निरभ्यधायत् ॥ ताऽसमभवत् ॥ तस्यरेतः प्रपतत् ॥ तत्क्षिप्य ४

(4A)

मभवत्॥ यद्विरण्यमुपास्यति॥ सरेतसमेवाग्निमाधत्ते॥ पुरुषद्वैत्वादेतसोवी
भत्सतइत्याहुः॥ ८॥ उत्तरतउपास्यसुवीभत्सायै॥ अतिप्रयच्छति॥ आ
तिमिवातिप्रयच्छति॥ अग्निर्देवेभ्योनिलापतु॥ अश्वोरूपं कृत्वा॥ सो
श्वस्थे संवत्सरमतिष्ठत्॥ तदश्वस्थस्याश्वस्थत्वं॥ यदाश्वस्थः संभारो भव
ति॥ यदेवास्य तत्रन्यक्तं॥ तदेवावसंधे॥ ९॥ देवावार्ज्जं व्यभजंत॥ तत
उदुंबरउदतिष्ठत्॥ उर्गवाउदुंबरः॥ यदोदुंबरः संभारो भवति॥ उर्जमिवाव
संधे॥ तृतीयस्यामितोदिविसोम आसीत्॥ तंगायत्र्याहरत्॥ तस्य प
र्णमच्छिद्यत्॥ तसर्णो भवत्॥ तसर्णस्य पर्णत्वं॥ १०॥ यस्य पर्णमयः संभा
रो भवति॥ सोमपीथमेवावसंधे॥ देवा वै ब्रह्मन् न वदंत॥ तसर्णउपाश्व

(5)

श्री० प्र० णोत् ॥ सुश्रवावैनाम ॥ यत्पुर्णमयः संभारो भवति ॥ वृक्षवर्चसमेवावरुं
धे ॥ प्रजापतिरग्निमसृजत ॥ सोविभेत्प्रमाधक्ष्यतीति ॥ तश्चाग्न्या
शमयत् ॥ ३१ ॥ तच्छम्येशमितुं यच्छमीमयः संभारो भवति ॥ शांत्या अ
ष्टदाहाय ॥ अग्नेः सृष्टः स्ययतः ॥ विकंकतं ना आर्छत ॥ यदेकंकतः संभा
रो भवति ॥ भार्वावरुंधे ॥ सहृदयो ग्निराधेय इत्याहुः ॥ मरुतोद्गिरग्नितैमे
मयं नृ ॥ तस्य तां तस्य हृदयमाहिंदन ॥ साशानिरभवत् ॥ यदशनिहत
स्य वृक्षस्य संभारो भवति ॥ सहृदयं सवग्निमाधत्ते ॥ ३२ ॥ उपो अभवन्त
नवद्वल्मीको आग्न्यदप्रथयधृत्यैवीभत्सन इत्याहु रंधेपर्णत्वमशमयद
हिंदं स्त्रीणि च ॥ ३३ ॥ द्वादशसुविक्रामेष्वाग्निमादधीत ॥ द्वादशमासाः सं
वत्सरः ॥ संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते ॥ यद्वादशसुविक्रामेषादधीत ॥

(5A)

परिमितमवरुंधीत॥ चक्षुर्निमित्तमादधीत॥ इयद्वादशविक्रामा इति॥ प
रिमितंचैव॥ परिमितंचावरुंधे॥ अनन्तंवेवाचावदति॥ अनन्तंमनसाध्याय
ति॥ ३॥ चक्षुर्वैसत्यं॥ आद्रा ३ गित्याह॥ अदर्शमिति॥ तत्सत्यं॥ यश्चक्षुर्निमि
तेग्निमाधत्ते॥ सत्यएवैनमाधत्ते॥ तस्मादाहिताग्निर्नानृतंवेदेत्॥ नास्यब्रा
ह्मणोनाश्वान्गृहेवसेत्॥ सत्येह्यस्याग्निराहितः॥ आग्नेवैरात्रिः॥ २॥ आग्ने
याः पशवः॥ ऐन्द्रमहः॥ नक्तं गार्हपत्यमादधाति॥ पशून्नेवावरुंधे॥ दिवाहवनी
यं॥ इन्द्रियमेवावरुंधे॥ अर्द्धोदिते सूर्य आहवनीयमादधाति॥ एतस्मिन्नेवलोके
प्रजापतिः प्रजा अस्त्यजत॥ प्रजा एव तद्यजमान एस्त्यजते॥ अथोन्मृतंचैव भवि
ष्यच्चावरुंधे॥ ३॥ इडो वैमानवीयज्ञानुकाशिन्यासीत्॥ सा शृणोत्॥ असुरा
अग्निमादधत इति॥ तद्गच्छत्॥ त आहवनीयमग्न्या आदधत्॥ अथ गार्हपत्यं॥
अथान्वाहार्यपचनं॥ सा ब्रवीत्॥ प्रतीच्येषां श्रीरगात्॥ भद्रा भूत्वा परा भवि

(6)

ब्रा० प्र० ३

६

व्यतीति ॥ ४ ॥ यस्यैवमग्निराधीयते ॥ प्रचीयस्य श्रीरेति ॥ साष्टणोत् ॥ देवा अग्नि
मादधत इति ॥ तदगच्छत् ॥ तेन्वाहार्यपचनमग्र आदधत ॥ अथगार्हपत्यं ॥ अथा
हवनीयं ॥ साब्रवीत् ॥ ५ ॥ प्राच्येषां श्रीरगात् ॥ भद्राभूत्वासुवर्गलोकमेति ॥ ष्यं
ति ॥ प्रजांतुनवेत्यंत इति ॥ यस्यैवमग्निराधीयते ॥ प्राच्यस्य श्रीरेति ॥ भद्राभूत्वा
सुवर्गलोकमेति ॥ प्राजांतुनविंदते ॥ साब्रवीदिदमनुं ॥ तथावा अहंतवाग्निमा
धास्यामि ॥ यथाप्रप्रजयापशुभिर्जनिष्यसे ॥ ६ ॥ प्रत्यस्मिन्लोके स्थासति ॥ अ
भिसुवर्गलोकं जेष्यसीति ॥ गार्हपत्यमय आदधात् ॥ गार्हपत्यं वा अनुप्रजाः पश
प्रजायंते ॥ गार्हपत्येनैवास्मै प्रजां पशुप्राजनयत् ॥ अथाहोन्वीर्यपचनं ॥ तिर्य
ङ्निववा अयं लोकः ॥ अस्मिन्नेव तेन लोके प्रत्यतिष्ठत् ॥ अथाहवनीयं ॥ तेनै
व सुवर्गलोकमभ्यजयत् ॥ ७ ॥ यस्यैवमग्निराधीयते ॥ प्रप्रजयापशुभिर्मि
थुनैर्जायते ॥ प्रत्यस्मिन्लोके तिष्ठति ॥ अभिसुवर्गलोकं जयति ॥ यस्य वा अ

६

(6A)

यथादेवतमग्निराधीयते॥ आदेवताभ्यो वृश्च्यते॥ पापीयान्भवति॥ यस्ययथादेव
तं॥ नदेवताभ्य आ वृश्च्यते॥ वसीयान्भवति॥ ८॥ भृगुणां त्वांगिरसां व्रतपते व्रतेना धा
मीति भृगुं गिरसां मादध्यात्॥ आदित्यानां त्वादेवानां त्वा व्रतपते व्रतेना दधामि स्यै
न्यासां ब्राह्मणीनां प्रजानां॥ वरुणस्य त्वाराशो व्रतपतेना दधामी तिराज्ञाः॥ इन्द्रस्य त्वे
न्द्रियेण व्रतपते व्रतेना दधामी तिराजन्यस्य॥ मन्ये स्वाग्रामण्या व्रतपते व्रतेना दधा
मीति वैश्यस्य॥ ऋभृणां त्वां देवानां व्रतपते व्रतेना दधामी तिरथकारस्य॥ यथादेव
तमग्निराधीयते॥ नदेवताभ्य आ वृश्च्यते॥ वसीयान्भवति॥ ९॥ ध्यायति रात्रिश्चाव
रुंधे भविष्यंतीत्यब्रवीज्जनिष्यंसे जयद्सीयान्भवति नवच॥ ४॥ प्रजापतिर्वाचः सत्य
मश्न्यत्॥ तेनाग्निमाधत्त॥ तेनैवैसाध्नोत्॥ भर्तुवः सुवरित्याह॥ एतद्वैवाचः सत्यं॥ य
एतेनाग्निमाधत्ते॥ ऋध्नोत्येव॥ अथोसत्यप्राश्नरेवभवति॥ अथोय एवं विद्वानभि
चरति॥ स्तृणुत एवैनं॥ ३॥ भूरित्याह॥ प्रजापवतर्धजमानः स्तृजते॥ भुवदित्याह॥ अ

(२)

स्वमेवचक्षुः पश्यन्प्रजापतिः॥ नुदेति॥ वज्रीवा एषः॥ यदश्वः॥ २

ब्रा० प्र० ११ स्मिन्नेवलोके^{के}प्रतिष्ठति॥ सुवरित्याह॥ सुवर्गएवलोकेप्रतिष्ठति॥ त्रिभिरक्षरैर्गा
र्हपत्यमादधाति॥ त्रयश्चैमेलोकाः॥ एष्वेनंलोकेप्रतिष्ठितमाधत्ते॥ सर्वैःपंचभि
राहवनीयं॥ २॥ सुवर्गायवा एषलोकायाधीयते॥ यदाहवनीयः॥ सुवर्गएवास्मै
लोकेवाचःसत्यं सर्वमाप्नोति॥ त्रिभिर्गार्हपत्यमादधाति॥ पंचभिराहवनीयं॥
अंष्टौसंपद्यंते॥ अष्टाक्षरागायत्रीगायत्रीग्निः॥ यावानेवाग्निः॥ तमाधत्ते॥ ३॥
प्रजापतिः प्रजा अस्मजंत॥ ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्॥ ताभ्योज्योतिरु
दग्दहन्॥ तंज्योतिः पश्यंतीः प्रजा अभिसमावर्तत॥ उपरीवाग्निमुद्गृहीया
दुद्धरन्॥ ज्योतिरेव पश्यंतीः प्रजायजमानमभिसमावर्तते॥ प्रजापतेरक्ष्य
श्वयत्॥ तस्यरापतत्॥ तदश्वोभवत्॥ तदश्वस्याश्वत्वं॥ ४॥ एष्वैप्रजापतिः॥ य
दग्निः॥ प्राजापत्योश्वः॥ यदश्वं पुरस्तान्नयति॥ जानानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते॥ पुन
रावर्तयति॥ ५॥ जनिष्यमाणानेवप्रतिनुदते॥ न्याहवनीयोगार्हपत्यमका

(३A)

मयत॥ निगार्हपत्य आहवनीयं॥ तौ विभाजनाशक्रेत॥ सोऽश्वः पूर्ववदुभया॥
प्रांचं पूर्वमुदवहत्॥ तत्पूर्ववाहः पूर्ववादृत्वं॥ यदश्वं पुरस्तान्नयति॥ विभक्ति
रेवैनयोः सा॥ अथोनानावीर्यविवेनो कुरुते॥ ६॥ यदुपर्युपरिशिरोहरेत्॥
प्राणान्विच्छिंद्यात्॥ अधोधः शिरोहरति॥ प्राणानांगोपीथाय॥ इत्यत्यग्रह
रति॥ अथेयत्यथेयति॥ त्रय इमे लोकाः॥ एषेवैनं लोकेषु प्रतितिष्ठतुमाध
ते॥ प्रजापतिराग्निमसृजत॥ सो विभेत्प्रमाधक्ष्यतीति॥ ७॥ तस्य त्रोधा
ह महिमानं यौते॥ शांत्या अप्रदाहाय॥ यत्र धाम्निराधीयंते॥ महिमान
मेवास्य तद्दाहति॥ शांत्या अप्रदाहाय॥ पुनरावर्तयति॥ महिमानं मेवा
स्य संदधाति॥ पशुर्वा एषः॥ यदश्वः॥ एष रुद्रः॥ र्द॥ यदग्निः॥ यदश्व
पदेग्निमादध्यात्॥ रुद्राय पशून्पिदध्यात्॥ अपशुर्यजमानस्यात्॥ य

(8)

ब्री० प्र०

॥ ८ ॥

नाक्रमयेत् ॥ अनवरुत्था अस्य पशवः स्युः ॥ पार्श्वत आक्रमयेत् ॥ यथाहित
स्याग्नेरंगारा अभ्यवर्त्तेरत् ॥ अवरुत्था अस्य पशवो नवंति ॥ नरुद्रायापि दधा
ति ॥ ९ ॥ त्रीणि हवीः षिनिर्वपति ॥ विराज एव विक्रांतं यजमानेन विक्रमते ॥ अ
ग्नये पवमानाय ॥ अग्नये पावकाय ॥ अग्नये शुचये ॥ यदग्नये पवमानाय नि
र्वपति ॥ पुनात्येवैनं ॥ यदग्नये पावकाय ॥ पूतवास्मिन्नं नाद्यं दधाति ॥ यदग्नये
शुचये ॥ ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्नुपरि दद्याति ॥ १० ॥ एनमाहवनीयं धत्ते श्वत्वं व
र्तयति ॥ कुरुत इति रुद्रो दधाति यदग्नये शुचये एकं च ॥ ६ ॥ देवासुराः संयत्ता आ
सन् ॥ तैर्देवा विजयमुपयंतः ॥ अग्नेवा मंवसु सन्यदधत ॥ इदमुनो भविष्यति ॥
यदि नोज्येष्यंतीति ॥ तदग्निर्नोत्सहमशक्नोत् ॥ तन्नेधा विन्यदधात् ॥ पशुषु तृ
तीयं ॥ अश्वतृतीयं ॥ आदित्ये तृतीयं ॥ १ ॥ तदेवा विजित्य ॥ पुनरवारुत्संत ॥

(8A)

तेग्नयेपवमानायपुरोडाशमष्टाकपालंनिरवपन्न॥पशवोवाअग्निःपवमा
नः॥यदेवपशुधासीत्॥तत्तेनावारुंधत॥तेग्नयेपावकाय॥आपोवाअ
ग्निःपावकः॥यदेवाश्वासीत्॥तत्तेनावारुंधत॥२॥तेग्नयेशुचये॥अ
सौवाआदित्योग्निःशुचिः॥यदेवादित्यआसीत्॥तत्तेनावारुंधत॥ब्रह्म
वादिनोवदंति॥तनुवोवावेताअग्न्याधेयस्य॥आग्नेयोवाअष्टाकपा
लोअग्न्याधेयइति॥यत्तन्ननिर्वपेत्॥नैतानि॥यथात्मास्यात्॥३॥नांगा
नि॥तादृगेवतत्॥यदेतानिनिर्वपेत्॥नतं॥यथांगानिस्थुः॥ना
त्मा॥तादृगेवतत्॥उभयानिसहनिरुप्याणि॥यज्ञस्यसात्मत्वाय॥उ
भयंवाएतस्येन्द्रियंवीर्यमाप्यते॥४॥योग्निमाधत्ते॥ऐंद्राग्नमेकाद
शकपालमनुनिर्वपेत्॥आदित्यंचरं॥ऐंद्राग्नीर्वेदेवानामयातयामानो॥

ब्रा० प्र० ९

(१)

ये एव देवते अयातया म्नी ॥ ताभ्यामेवास्मादं द्रियं वीर्यमवरुंधे ॥ आदित्यो
भवति ॥ इयं वा अदितिः ॥ अस्यामेव प्रतितिष्ठति ॥ धेन्वे वा एतद्रेतः ॥
॥ ५ ॥ यदा ज्यं ॥ अनडुहस्तं डुलाः ॥ मिथुनमेवावरुंधे ॥ घृते भवति ॥ य
ज्ञस्यात्तृक्षांतत्वाय ॥ चत्वार आर्षयाः अश्रंति ॥ दिशामेव ज्योतिषिजु
हाति ॥ पशवे वा एतानि हवीः ॥ एष रुद्रः ॥ यदाग्निः ॥ ६ ॥ यत्सद्य ए
तानि हवीः ॥ षिनिर्वपेत् ॥ रुद्राय पशून् पिबेद् ध्यात् ॥ अपशुर्यज्ञमानस्या
त् ॥ यन्नातु निर्वपेत् ॥ अनवरुत्ता अस्य पशवस्युः ॥ द्वादश सुसुरा
त्रीष्वनु निर्वपेत् ॥ संवत्सरप्रतिमावेद् द्वादशरात्रयः ॥ संवत्सरेणैवास्मै
रुद्रः ॥ शमयित्वा ॥ पशून् वरुंधे ॥ यदेकमेकमेतानि हवीः ॥ षिनिर्वपेत् ॥
॥ ७ ॥ यथा त्रीण्यावपनानि पूरयेत् ॥ तादृक् तत् ॥ न प्रजननमुच्छि

(७A)

षेत् ॥ एकं निरूप्य ॥ उत्तरे समस्येत् ॥ तृतीयमेवास्मै लोकमुच्छिष्टं षतिप्र
जननाय ॥ तं प्रजया पशुभिरनुप्रजायते ॥ अथोयज्ञस्यैवैषा भिक्रां
तिः ॥ रथचक्रं प्रवर्तयति ॥ मनुष्यारथेनैव देवरथं प्रत्यवरोहति ॥ ८ ॥
ब्रह्मवादिनो वदन्ति ॥ होतव्यमग्निहोत्रा ३ न्न होतव्या ३ मिति ॥ यद्यजु
षा जुहुयात् ॥ अथथा पूर्वमाहुती जुहुयात् ॥ यन्न जुहुयात् ॥ अग्निः
परा भवेत् ॥ तृष्णीमेव होतव्या ॥ यथा पूर्वमाहुती जुहुयात् ॥ होति ॥
नाग्निः परा भवति ॥ अग्नीधेयं ददाति ॥ ९ ॥ अग्निमुखानेव तर्ह्यग्नी
णाति ॥ उपबर्हणं ददाति ॥ रूपायामवरुंधे ॥ अश्वं ब्रह्मणे ॥ इन्द्रिय
मेवावरुंधे ॥ धेनुं होत्रे ॥ आशिष एवावरुंधे ॥ अनडाहमध्वर्यवे ॥
वन्हिर्वा अनडाह ॥ वन्हिरध्वर्युः ॥ १० ॥ वन्हिनेव वन्हियज्ञस्यावरुंधे ॥

(१०)

ब्रा० प्र०

१०

मिथुनौगावौददाति॥ मिथुनस्यावरुध्यै॥ वासोददाति॥ सर्वदेवत्यं वैवासः॥
सर्वा एव देवताः प्रीणाति॥ आद्वादशभ्योददाति॥ द्वादशमासाः संवत्सरः॥
संवत्सर एव प्रतितिष्ठति॥ कामहर्षं देयं॥ अपरिमितस्यावरुध्यै॥ ११॥
आदित्ये तृतीयमप्स्वावासीत्तत्तेनावारुध्यतस्यादाप्यतेरेतोऽग्निरेकमेक
मेतानि हवीः॥ षिनिर्वपेत्प्रत्यवरोहति ददात्यध्वर्युर्देयमेकं च॥ ६॥ घर्मः शि
रस्तदयमग्निः॥ संप्रियः पशुभिर्भुवत्॥ छर्दिस्तोकाय तनयाय यत्॥
वातः प्राणः स्तदयमग्निः॥ संप्रियः पशुभिर्भुवत्॥ स्वरितंतोकाय तनयाय
पितुं पच॥ प्राचीमनुप्रदिशं प्रेहि विद्वान्॥ अग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेद्द॥ वि
१०
॥ आशादीद्याना विभाहिर्ज्जनिर्धेहि द्विपदे चतुष्पदे॥ १॥ अक्षश्चक्षु
स्तदसौ सूर्यस्तदयमग्निः॥ संप्रियः पशुभिर्भुवत्॥ यत्तेऽशुक्रः शुक्रं

(10A)

वर्षशुक्रातनूः॥ शुक्रं ज्योतिरजस्रं॥ तेन मे दीदितेन त्वादधे॥ अग्निनाग्नेन
त्सृणा॥ आनशे व्यानशे सर्वमायुर्चानिशे॥ ये ते अग्ने शिवेतनुवो॥ विराट्स्वरा
ट्च॥ ते मा विशतांते मा जिन्वतां॥ २॥ ये ते अग्ने शिवेतनुवो॥ सम्राट्प्रभृश्च॥ मि
ते मा विशतांते मा जिन्वतां॥ ये ते अग्ने शिवेतनुवो॥ विभृश्च परिभृश्च॥ ते मा
विशतांते मा जिन्वतां॥ ये ते अग्ने शिवेतनुवो॥ प्रभ्वीश्च च प्रभृतिश्च॥ ते मा
विशतांते मा जिन्वतां॥ यास्ते अग्ने शिवास्तनुवः॥ ताभिस्त्वादधे॥ यास्ते
अग्ने घोरास्तनुवः॥ ताभिरमुंगरु॥ ३॥ चतुष्पदे जिन्वतां तनुवस्त्रीणि च॥
॥ ७॥ इमे वा एते लोका अग्नयः॥ ते यदव्याहता आधीयेरन्॥ शोचयेयुर्य
जमानं॥ घर्मः शिर इति गार्हपत्यमादधाति॥ वातः प्राण इत्यन्वाहार्यप
चनं॥ अर्कश्च क्षुरित्याहवनीयं॥ ते नै नो वै न्यावर्तयति॥ तथानरो

(11)

ब्रा० प्र०

११

चयं तियजमानं ॥ रथंतरमभिगायते गार्हपत्य आधीयमाने ॥ रथंतरो
वा अयं लोकः ॥ १ ॥ अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमाधत्ते ॥ वामदेव्यम
भिगायत उध्रियमाणे ॥ रीं अंतरिक्षं वै वामदेव्यं अतरिक्ष एवैनं प्रतिष्ठित
माधत्ते ॥ अथोशांतिर्वै वामदेव्यं ॥ शांतमेवैनं पशव्यमुद्वुरते ॥ बृहदभि
गायत उध्रियमाणे आहवनीय आधीयमाने ॥ बार्हतो वा असौ लोकः ॥
अमुष्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमाधत्ते ॥ प्रजापतिरग्निमसृजत ॥ २ ॥
सोमश्चावारो भूत्वा पराउत्त ॥ तं दारवंती येनावा स्यत ॥ तद्धारवंती यस्य
वारवंती यथत्वं ॥ शैतेन शैती अकुरुत ॥ तच्छैत्येन स्यते यान
त्वं ॥ यद्धारवंती यमभिगायते वारयित्वैवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते ॥ रौद्रैरेये
तेन शैती कुरुते ॥ घर्मः शिर इति गार्हपत्यमादधाति ॥ सशीर्षिणमेवैन

११

(11A)

माधत्ते ॥ ३ ॥ उपैतमुत्तरोयज्ञो नमति ॥ रुद्रो वा एषः ॥ यदग्निः ॥ स आधीयमा
नर्द्धश्वरो यजमानस्य पशून् हिंसितोः ॥ संप्रियः पशुभिर्भुवदित्याह ॥ पशुभि
रेवैनं संप्रियं करोति ॥ पशूनामहिंसायै ॥ छर्दिस्तोकाय तनयाय यच्छेत्याह ॥
आशिषमेवैतामाशास्ते ॥ वातः प्राण इत्यन्वाहार्यं पचनं ॥ ४ ॥ स प्राणमेवैन
माधत्ते ॥ स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पचेत्याह ॥ अन्नमेवास्मै स्वदयति ॥
प्राचीमनुप्रदिशं प्रहिविद्वानित्याह ॥ विभक्तिरेवैनयोः सा ॥ अथो नानावी
र्यवैनौ कुरुते ॥ उर्जं नो धेहि हि प्रदेचतुष्पद इत्याह ॥ आशिषमेवैतामाशास्ते ॥
अर्कश्च श्वक्षरित्याहवनीयं ॥ अर्को वै देवानामन्नं ॥ ५ ॥ अन्नमेवावरुं
धे ॥ तेन मे दीदहीत्याह ॥ समिध एवैनं ॥ आनशे व्यानश इति त्रिरुदिंगयति ॥
त्रय इमे लोकाः ॥ एषेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते ॥ तत्तथानकार्यं ॥ वीं गि

(42)

ब्रा० प्र० तमप्रतिष्ठितमादधीत॥ उष्ट्रैवेवाधायामिमं च॥ अवीं गितमेवैनं प्रतिष्ठित
१२ स्व माधत्ते॥ विराड्बराड्चयास्ते अग्नेशिवास्तनुवः॥ स्ताभिस्त्वादधइत्याह॥ ए
तावा अग्नेः शिवास्तनुवः॥ तारेवेनं समर्धयति॥ यास्ते अग्ने घोरास्तनुव
स्ताभिरमुंगेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्॥ ताभिरेवेनं पराभावयति॥ ६॥ लोकोऽस्य
जतैनमाधत्ते॥ बाह्यार्यपचनं देवानामन्नमेनं प्रतिष्ठितमाधत्ते पंचव॥ ७॥ श
मीदर्भा अग्निमंथति॥ एषावा अमेया यज्ञियातनूः॥ तामेवासैमजनयति॥
अदितिः पुत्रकामा॥ साध्येन्येदेव न्या ब्रह्मोदनमपचत्॥ १॥ तस्या उच्छेष
णमदुः॥ तस्याश्नात्॥ सारेतो धत्त॥ तस्येभिन्नश्च वरुणश्चाजायेतां॥ सा
तृतीयमपचत्॥ तस्या उच्छेषणमदुः॥ तस्याश्नात्॥ सारेतो धत्त॥ तस्या अ
शश्च भगश्चाजायेतां॥ सा चतुर्थमपचत्॥ २॥ तस्या उच्छेषणमदुः॥ तस्याश्ना

३२

(12A)

त॥ सारेतो धत्त॥ तस्या इन्द्रश्च विवस्वा इन्द्रश्चाजायेतां॥ ब्रह्मोदनं त्वचति॥ रेत
एव तद् दधाति॥ प्राञ्चं नति ब्राह्मणा ओदनं॥ यदा ज्यमुच्छिष्यते॥ तेन समिधो
भ्यज्या दधाति॥ उच्छेषणाद्वा अदितिरेतो धत्त॥ ३॥ उच्छेषणादेव तद्देतो धत्ते॥
अस्त्विवा एतत्॥ यत्समिधः॥ एतद्देतः॥ यदा ज्यं॥ यदा ज्येन समिधो भ्यज्या
दधाति॥ अस्थेयवद्देतसि दधाति॥ तिस्र आ दधाति मिथुनत्वाय॥ इयतीर्भवं
ति॥ प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमिताः॥ ४॥ इयतीर्भवंति॥ यज्ञपुरुषा संमि
ताः॥ इयतीर्भवंति॥ एतावद्द्वे पुरुषवीर्यं॥ वीर्यं संमिताः॥ आर्द्रा भवंति॥ आ
र्द्रमिव हिरेतः सिच्यते॥ चित्रियास्याश्च त्वस्या दधाति॥ चित्रमेव भवति॥ घृ
तवती भिरा दधाति॥ ५॥ एतद्वा अग्नेः प्रियंधाम॥ यद्दत्तं॥ प्रियेणैवैनंधाम्ना
समर्धयति॥ अथो तेजसा॥ गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्या दद्यात्॥ गायत्रं चंदो

(13)

श्री० प्र०

१३

वैब्रात्मणः॥ स्वस्य छंदसः॥ प्रत्ययनस्त्वाय॥ त्रिष्टुभी राजन्यस्या॥ त्रिष्टुछंदस्यै
राजन्यः॥ स्वस्य छंदसः प्रत्ययनस्त्वाय॥ ६॥ जगती भिवैश्वस्य॥ जगती छं
दावैवैश्यः॥ स्वस्य छंदसः प्रत्ययनस्त्वाय॥ तः संवत्सरं गोपायेत्॥ संवत्सरं
हिरेतो हितं वर्हते॥ यद्येनं संवत्सरे नोपनमेत्॥ समिधः पुनरादध्यात्॥ रेत
एव तद्धितं वर्हमानमेति॥ नमाः समश्नीयात्॥ नक्षत्रियमुपेयात्॥ ७॥ य
न्माः समश्नीयात्॥ यस्त्रियमुपेयात्॥ निवीर्यः स्यात्॥ नैनमग्निरुपनमे
त्॥ श्वआधास्यमौनौ ब्रह्मादनं प्रवृत्तिः॥ आदित्या वा इत उत्तमाः सुवर्गलोका
मायन्॥ ते वा इतो यंतं प्रतिनुदंते॥ एते खलु वा वादित्याः॥ यद्वात्मणः॥ तैरे
व संत्वं गच्छति॥ ८॥ नैनं प्रतिनुदंते॥ ब्रह्मवादिनो वदंति॥ क्वासः॥ अग्निः

१३

(13A)

कार्यः॥ योस्मै प्रजां पशून् प्रजनयतीति॥ शल्केस्ताः रात्रि मग्निमिंधीत॥ त
स्मिन्नुपयुषमरणीं निष्टपेत्॥ यथर्षभाय वा शितान्याविल्लायति॥ तादृगे
वतत्॥ अपोद्ध्युभस्माग्निमंधति॥ ९॥ सैव साग्नेः संततिः॥ तं मथित्वा प्रां
चमुद्धरति॥ संवत्सरमेव तदेतौ हितं प्रजनयति॥ अनाहितस्याग्निरित्याहुः॥
यः समिधो नाधायाग्निमाधत्त इति॥ तां संवत्सरे पुरस्तादादध्यात्॥ संव
त्सरो देवैर्न मरुध्याधत्ते॥ यदि संवत्सरे नादध्यात्॥ द्वादश्यां पुरस्तादादध्या
त्॥ संवत्सरप्रतिमा वै द्वादशरात्रयः॥ संवत्सरमेवास्याहिता भवन्ति॥ यदि
द्वादश्यां नादध्यात्॥ अहे पुरस्तादादध्यात्॥ आहिता एवास्य भवन्ति॥ १०॥
द्वितीयमपचत्तुर्थमपचददितरेतो धत्तसंमिता घृतवतीभिरादधातिरा

(15)

ब्रा० प्र०

१४

जन्यस्वस्य छंदसप्रत्ययनस्त्वायेयाद्भुतिमंथतिरात्रयश्वत्वारिच ॥ ९ ॥ प्रजा
पतिः प्रजा अस्तजत । सरिरिचानो मन्यत ॥ सतपोत्पद्यत ॥ स आत्मन्वीर्यमप
श्यत् ॥ तदवर्धत ॥ तदस्मात्सहसोर्ध्वमस्तजत ॥ साविराडभवत् ॥ तां देवासुरा
व्यगृह्णत् ॥ सो ब्रवीत्प्रजापतिः ॥ मम वा एषा ॥ १ ॥ दोहा एव युष्माकमिति ॥ सा
ततः प्राच्युतैर्दक्रामत् ॥ तस्य जापतिः पर्यगृह्णात् ॥ अथ वीपितुं मे गोपायेति ॥ सा
द्वितीयमुदक्रामत् ॥ तस्य जापतिः पर्यगृह्णात् ॥ नर्यं प्रजां मे गोपायेति ॥ सा
तृतीयमुदक्रामत् ॥ तस्य जापतिः पर्यगृह्णात् ॥ शंस्यं पश्यन् मे गोपायेति ॥
॥ २ ॥ सा चतुर्थमुदक्रामत् ॥ तस्य जापतिः पर्यगृह्णात् ॥ सप्रथमं मे गो
पायेति ॥ सा पंचमुदक्रामत् ॥ तस्य जापतिः पर्यगृह्णात् ॥ अंबुध्रीयमत्र मे

१४
हे

(14A)

(14A)

गोपायेति॥७॥ अग्नीन्वावसान्यक्रमत॥ तान् जापतिः पर्यगृह्णात्॥ अथोप
दि मेव गृह्णीवा एषान् प्रतिष्ठा॥३॥ तामात्मनो निनिर्मिमिति॥ यदग्नि
रधीयते॥ तस्मादेता अग्नय आधीयन्ते॥ पाद्वन्वा इदं सर्वं॥ पाद्वेनै
व पाद्वं स्पृणोति॥ अथैव पितुं मे गोपायेत्याह॥ अन्नै मे वै तेन स्पृणोति॥
नैर्यजामे गोपायेत्याह॥ अजामे वै तेन स्पृणोति॥ इदं स्वपशून् मे गोपा
येत्याह॥ ४॥ पशून् मे वै तेन स्पृणोति॥ स इत्यसभामे गोपायेत्याह॥ सभामे
वै तेनैन्द्रियं स्पृणोति॥ अहेबुध्रियमं मे गोपायेत्याह॥ मंत्रमे वै तेन श्रि
यं स्पृणोति॥ यदन्वाहार्यं पचनेन्वाहायं पचन्ति॥ तेन सोऽस्याभिष्टः प्रीतः॥
घृहार्हपत्य आज्यमधिप्रयन्ति॥ संपत्नीर्याजयन्ति॥ न सोऽस्याभिष्टः प्री
तः॥ यदहवनीये जुहति॥ ६॥ तेन सोऽस्याभिष्टः प्रीतः॥ यत्सभायां वि

(15)

ब्रा० प्र०

१६

जयंते ॥ तेन सोऽस्याभीष्टप्रीतः ॥ यदा वसथेनं हंरंति ॥ तेन सोऽस्याभीष्टप्री-
 तः प्रीतः ॥ तथास्य सर्वप्रीता अभिष्टा आधीयंते ॥ प्रवसथ मेघानेव सुप-
 तिष्ठे तैकमेकं ॥ यथा ब्राह्मणाय गृहवासिने परिदाय गृहान्ते ॥ तादृ-
 गेव तत् ॥ पुनरागत्योपतिष्ठते ॥ साभागे यमेवेषां तत् ॥ साततर्द्धवरो हत् ॥
 सारोहिण्यभवत् ॥ तद्देहिष्ये रोहिणिवं ॥ रोहिण्यामग्निमादधात् ॥ स्व-
 एवं योनौ प्रतिष्ठितमाधत्ते ॥ क्रधात्येन ॥ ६ ॥ एषापशून्मेघापायेति
 प्रविष्टापशून्मेघापायेत्याहुर्बुध्निति तिष्ठते सप्तच ॥ १० ॥ ब्रह्मसंघत्तं कृत्ति-
 कास्तत्प्रातिद्वारस्तत्पतिर्वाचा दवा सुराधर्मः शिरश्चैव शमागर्भा
 प्रजापतिः स रिचावपः स आत्मनीयं ददा ॥ १५ ॥ ब्रह्मसंघत्तंतौ दि-
 यावथोऽंशं त्राय प्राचोऽंशं युर्युपरियत्सयः ॥ श्वेवारे जगती निरशीतिः ॥ १८ ॥ ॐ ॥

(15)

हेरंब

१५

ॐ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com